

กลุ่มภารกิจจดหมายเหตุและสารนิเทศท้องถิ่น

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยแม่โจ้

NORTH CLIPPING 2554/ 00150

ชื่อหนังสือพิมพ์ เชียงใหม่นิวส์	วันที่ 2 ส.ค. 2554	ปีที่ 20	ฉบับที่ 716 8	หน้า 65
---	------------------------------	--------------------	-------------------------	-------------------

แอ่ว

“บ้านหนองหอยเก่า”

ขึ้นเขา

ชมดอย

ม่อนล่อง

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
เชียงใหม่นิวส์	2 ส.ค. 2554	20	7168	5

บริเวณ

บ้านหนองหอย อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ เป็นหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งบนดอยสูง ที่แห่งนี้ยังมีประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับตำนานขุนหลวงวิรังคะ อดีตกษัตริย์ของชาวลัวะ นอกจากนั้นแล้วบ้านหนองหอยยังเป็นหมู่บ้านในพื้นที่ของโครงการหลวงชาวบ้านจึงมีรายได้จากการเพาะปลูกพืชผักเมืองหนาว

ขณะที่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของหมู่บ้านหนองหอยก็ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปเที่ยวเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะจุดชมวิวม่อนดอยและดอยม่อนล่อง ซึ่งสามารถมองเห็นทิวทัศน์ของอำเภอแมริมและเชียงใหม่ได้อีกด้วย

ดอยม่อนล่อง หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า “ม่อนคว่าล่อง” สามารถมองเห็นทัศนียภาพของเมืองเชียงใหม่บริเวณถนนเส้นแมริม-สะเมิง ได้แก่ ตัวอำเภอแมริม ตัวอำเภอสะเมิง สวนพฤกษศาสตร์ เอร่าวันรีสอร์ท หมู่บ้านแม่สาใหม่ หมู่บ้านโป่งแยง หมู่บ้านสามหลัง รวมถึงทิวทัศน์บริเวณสันเขาดอยสุเทพและดอยปุย นัก

ท่องเที่ยวสามารถขับรถขึ้นไปชมวิวดูสองจุดคือจุดสูงสุดของดอยม่อนล่องและจุดฝั่งของพ่อขุนหลวงวิรังคะซึ่งเป็นที่ตั้งของศาล

ตำนานในอดีตเกี่ยวกับขุนหลวงวิรังคะซึ่งเล่าขานสืบต่อกันมาจากชาวบ้าน กล่าวว่า ในอดีตมีกษัตริย์ของชาวลัวะนามว่า “ขุนหลวงวิรังคะ” เป็นเจ้าเมืองระมิงคันคร ทรงเป็นกษัตริย์ที่มีพลกำลังแข็งแกร่งและมีคาถาอาคมแก่กล้า เมื่อทรงสูญเสียมเหสีอันเป็นที่รักก็เกิดความโศกเศร้ามาสู่ขุนหลวงวิรังคะเป็นอย่างมาก ข้าราชการบริพารทั้งหลายเห็นดังนั้นจึงกราบทูลเรื่องเจ้าแม่จามเทวี ซึ่งเป็นกษัตริย์ปกครองนครหริภุญชัย หรือเมืองลำพูน ซึ่งมีความสามารถและมีรูปโฉมที่งดงามเหมาะสมที่จะเป็นมเหสีองค์ใหม่

ขุนหลวงวิรังคะจึงได้ประสงค์ให้จัดขบวนอัญเชิญเจ้าแม่จามเทวีมาเป็นมเหสี ทางด้านเจ้าแม่จามเทวีเมื่อทราบข่าวก็ไม่ปรารถนาที่จะมาเป็นชายาเนื่องจากกลัวจะเป็นที่ครหาแก่ชาวเมือง จึงได้ออกอุบายให้ขุนหลวงวิรังคะสำแดงอานุภาพโดยการพุ่งเสนา (แหลน) มายังเมืองลำพูน

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
เชียงใหม่นิวส์	2 ส.ค. 2554	20	7168	5

ถ้าสามารถพุ่งมาถึงได้จะยอมเป็นมเหสีของขุนหลวงวิรังคะ ขุนหลวงวิรังคะจึงตกลงแต่ขอทำการทดสอบฝีมือก่อน โดยทำการพุ่งเสนาจากดอยสุเทพ มาตกยังบริเวณหนองน้ำทางทิศเหนือของเมืองหริภุญชัย ต่อมาชาวบ้านเรียกว่า “หนองเสนา” เมื่อเจ้าแม่จามเทวีเห็นดังนั้น ก็คิดว่าคงไม่ไ้การ จึงออกอุบายทำหมวกปีกกว้างหลากสิ่งดงามถวายแด่ขุนหลวงวิรังคะเพื่อเป็นกำลังใจ แต่ว่าพระนางได้ลง

คาถาอาคมไว้

เมื่อถึงเวลาขุนหลวงวิรังคะก็ทรงสวมหมวกที่เจ้าแม่จามเทวีทำให้ก่อนที่จะพุ่งเสนาก็ได้เกิดมีลมพัดปีกหมวกลงมาปิดตา ทำให้เสียสมาธิและอ่อนกำลังลง เสนาจึงพุ่งไปตกที่ดอยเงินเหนือดอยคำไปไม่ถึงเมืองหริภุญชัย ขุนหลวงวิรังคะเกิดความโมโหจึงได้ยกทัพไปตีเมืองหริภุญชัยแต่ได้รับความพ่ายแพ้กลับมา ระหว่างตีเมืองหริภุญชัยขุนหลวงวิรังคะได้รับบาดเจ็บสาหัส ก่อนที่จะสิ้นใจได้มีพระประสงค์ให้นำศพไปฝัง ณ จุดที่สามารถมองเห็นเมืองหริภุญชัยได้ชัดเจนแต่ไม่สามารถนำศพข้ามแม่น้ำไปได้เนื่องจากความเชื่อของคนสมัยก่อนว่า ศพของกษัตริย์จะต้องนำไปฝัง ณ ยอดดอยสูงสุด

ดังนั้นชาวเมืองจึงนำโลง (โลง) ใส่ศพเดินลัดเลาะไปตาม

ดอยม่อนล่อง หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า
“ม่อนคว่าล่อง” สามารถมองเห็นทัศนียภาพ
ของเมืองเชียงใหม่บริเวณถนนเส้นแม่ริม - สะเมิง
ได้แก่ ตัวอำเภอแม่ริม ตัวอำเภอสะเมิง สวน
พฤกษศาสตร์ เอราวัณรีสอร์ท หมู่บ้านแม่สาใหม่
หมู่บ้านโป่งแยง หมู่บ้านสามหลัง รวมถึงทิวทัศน์
บริเวณสันเขาดอยสุเทพและดอยปุย นักท่องเที่ยว
สามารถขับรถขึ้นไปชมวิวได้สองจุดคือจุด
สูงสุดของดอยม่อนล่องและจุดฝั่งศพของพ่อขุน
หลวงวิรังคะซึ่งเป็นที่ตั้งของศาล

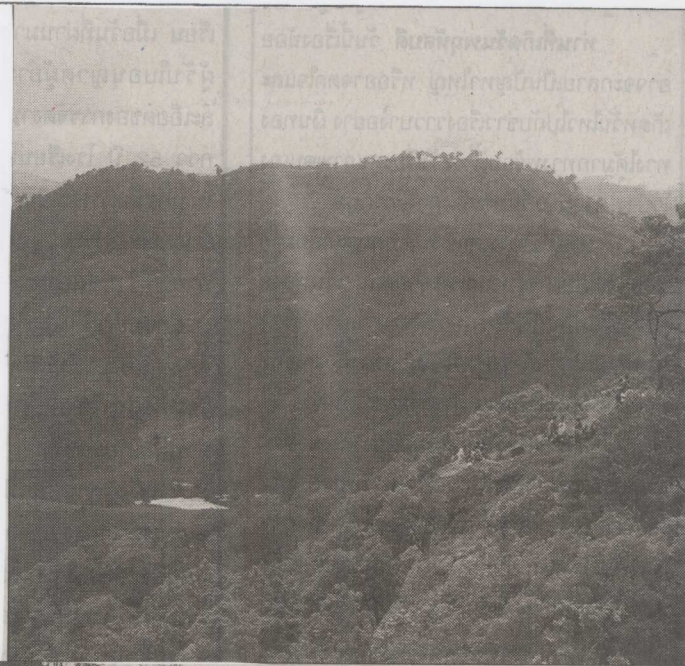

กลุ่มภารกิจจดหมายเหตุและสารนิเทศท้องถิ่น

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยแม่โจ้

NORTH CLIPPING 2554/ 00150

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
เชียงใหม่นิวส์	2 ส.ค. 2554	26	7168	5

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
เชียงใหม่นิวส์	2 ส.ค. 2554	20	7168	5

สันเขาแต่ในระหว่างเดินทางล่องบรรจจุศฟได้เกิดคว่ำลง ณ จุดบริเวณที่ชาวบ้านเรียกว่า “ม่อนล่อง” หรือ “ม่อนคว่ำล่อง” นั่นเอง จึงเป็นที่มาของชื่อดอยม่อนล่อง จากบริเวณนี้สามารถมองเห็นทัศนียภาพของเมืองเชียงใหม่และลำปูนได้ชัดเจน

ปัจจุบันดอยม่อนล่องได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามซึ่งอยู่ในพื้นที่ของโครงการหลวงบ้านหนองหอย ด้วยลักษณะที่เป็นหน้าผาหินสูงชันซึ่งมีความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,450 เมตรมีอากาศบริสุทธิ์และเป็นจุดชมวิวที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งของเชียงใหม่ อีกทั้งอยู่ไม่ไกลจากตัวเมืองเชียงใหม่อีกด้วย โดยใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง จึงนับว่าดอยม่อนล่องเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามและมีนักท่องเที่ยวขึ้นไปเที่ยวชมมากที่สุดแห่งหนึ่ง

ประวัติย่อ ขุนหลวงวิรังคะ

ต้นกำเนิดของขุนหลวงวิรังคะเป็นชนชาวลัวะ หรือ ละว้า หรือ ลาว จักราช ซึ่งในอดีตชนกลุ่มนี้ปกครองอาณาจักรล้านนา 8 ดินแดนในบริเวณภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย มีชื่อเดิมเรียกว่า “นครทัมมิพะระ” หรือ “มิรังคะกูระ” มีพระอุปติราชปกครองสืบต่อกันมาจนสิ้น “วงศ์อุปะติ” และเริ่มการปกครองใหม่โดย “วงศ์กุนาระ” ซึ่งในสมัยกุนาระราชครองราชได้ทรงเปลี่ยนนามนครมาเป็น “ระมิงคันคร”

ขุนหลวงวิรังคะเป็นกษัตริย์ลำดับที่ 13 ของระมิงคันคร ในราชวงศ์กุนาระ เมื่อราวต้นพุทธศักราช 1200 ทรงมีอิทธิฤทธิ์และมีมือในการพุ่งเส้าจนเป็นที่เลื่องลือ ท่านทรงครองราช “ระมิงคันคร” ในสมัยเดียวกับพระนางจามเทวี กษัตริย์นครหริภุญไชย

ขุนหลวงวิรังคะได้สิ้นพระชนม์เมื่อพุทธศักราช 1227 ณ ระมิงคันคร รวมพระชนมายุได้ 90 กว่าชันษา ต่อมา “ระมิงคันคร” ได้ถูกปกครองสืบเนื่องกันมาหลายยุคหลายสมัย จนถึงสมัยของพญามังรายที่ 25 ในปีพุทธศักราช 1234 ได้เริ่มสร้างเมืองใหม่ขึ้นที่เชิงดอยสุเทพและสร้างเสร็จเมื่อปีพุทธศักราช 1839 ตั้งชื่อนครแห่งใหม่นี้ว่า “เวียงนพบุรีศรีพิงค์ชัยใหม่” หรือ “เวียงใหม่” และกลายมาเป็นเมืองเชียงใหม่ในปัจจุบัน

จักรพงษ์ คำบุญเรือง

jakpong@chiangmainews.co.th